

До реєстр. № 15267 від 22.05.2026
Народні депутати України
Г. Третьякова та інші

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про соціальну підтримку ветеранів війни із суттєвою втратою функціональності внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації»

Поданий проект «розроблено з метою запровадження окремого правового механізму щомісячної державної соціальної допомоги ветеранам війни, які внаслідок участі у захисті Батьківщини зазнали втрати професійної працездатності» (п. 1 пояснювальної записки до нього) та «спрямований на забезпечення соціального захисту ветеранів війни із суттєвою втратою функціональності внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації шляхом надання їм додаткової державної соціальної підтримки, направленої на підтримання належних умов для життєзабезпечення та економічної самостійності» (преамбула проекту). Зокрема, у проекті пропонується запровадити нову категорію осіб – «ветеран війни із суттєвою втратою функціональності внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації» та передбачити для них з 01.01.2028 призначення та виплату щомісячної державної соціальної допомоги, розмір якої буде залежати від встановлення ступеня стійкої втрати професійної працездатності. Так, у разі встановлення ступеня стійкої втрати професійної працездатності від 66 до 84 відсотків включно її розмір має становити 80 відсотків середньомісячної заробітної плати в Україні за попередній календарний рік; у разі встановлення ступеня стійкої втрати професійної працездатності понад 84 відсотків – 100 відсотків середньомісячної заробітної плати в Україні за попередній календарний рік, порядок обчислення якої встановлюється Кабінетом Міністрів України. Виплату державної соціальної допомоги передбачається здійснювати за умови припинення виплати пенсії, державної соціальної допомоги або іншої соціальної виплати, якщо такі виплати призначені особі з тих самих правових підстав, що й державна соціальна допомога, передбачена цим проектом, крім випадків, коли така допомога виплачується за рахунок коштів репарацій, компенсацій, конфіскованих активів або інших стягнень з Російської Федерації чи пов'язаних з нею осіб.

Крім цього, відповідні зміни вносяться до законів України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні», «Про виконавче провадження».

Проект не включений до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2026 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 10.02.2026 № 4774-ІХ.

Головне управління, розглянувши проект, вважає за необхідне висловити до нього такі зауваження.

1. Назва проекту – «Про *соціальну підтримку* ветеранів війни із суттєвою втратою функціональності внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації» – не враховує, що у проекті йдеться не про соціальну підтримку, яка розуміється як «складова соціального захисту населення, що включає передбачені законодавством види соціальної допомоги, грошові компенсації, субсидії, пільги, соціальні послуги, місцеві програми соціального захисту населення, виплати соціальної сфери, соціальні пенсії, реабілітаційні заходи, інші соціальні послуги та виплати, здійснення або надання яких забезпечується суб'єктами Єдиної інформаційної системи соціальної сфери за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, з інших джерел, не заборонених законодавством» (п. 4 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про Єдину інформаційну систему соціальної сфери»), а про виплату ветеранам війни із суттєвою втратою функціональності внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації *щомісячної державної соціальної допомоги* у грошовій формі. У зв'язку з цим, пропонуємо нести до проекту відповідні зміни.

2. Як можна зрозуміти зі змісту проекту, у ньому пропонується виокремлення нової категорії ветеранів війни – «ветеран війни із суттєвою втратою функціональності внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації – виключно особа, визначена пунктами 19-25 частини першої статті 6 та/або пунктами 11-16 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», у якій відповідно до законодавства встановлено ступінь втрати професійної працездатності (у відсотках) внаслідок травми (поранення, контузії, каліцтва) або у зв'язку із захворюванням, одержаних під час захисту Батьківщини». Проте зазначене положення не враховує, що категорії ветеранів війни визначаються у ч. 2 ст. 4 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального статусу», згідно з якою «до ветеранів війни належать: учасники бойових дій, особи з інвалідністю внаслідок війни, учасники війни». У зв'язку з цим, пропонуємо внести до проекту відповідні уточнення.

3. Згідно з преамбулою проекту цей «Закон спрямований на забезпечення соціального захисту ветеранів війни із суттєвою втратою функціональності внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації шляхом надання їм *додаткової* державної соціальної підтримки, направленої на підтримання належних умов для життєзабезпечення та економічної самостійності». Проте згідно з положеннями проекту, якими визначається право

на допомогу (ст. 2), виплата допомоги «здійснюється за умови припинення виплати пенсії, державної соціальної допомоги або іншої соціальної виплати, якщо такі виплати призначені особі з тих самих правових підстав, що й державна соціальна допомога», що не узгоджується із задекларованим у преамбулі «додатковим» характером такої допомоги.

4. У проекті дублюються певні норми, якими вже врегульовані питання соціального захисту осіб з різними ступенями втрати професійної працездатності, а також не враховуються законодавчі зміни, які стосуються підходів до проведення оцінки визначення потреб та механізмів їх забезпечення для осіб з обмеженням повсякденного функціонування та реформування системи медико-соціальної експертизи в Україні.

Так, у проекті передбачено право на державну соціальну допомогу ветеранам війни із суттєвою втратою функціональності внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації, яким встановлено ступінь втрати професійної працездатності від 66 до 84 відсотків включно та понад 84 відсотки до 100 відсотків (ст. 3 проекту). Наразі зазначені вище відсотки відповідають II (від 66% до 84% (або до 85% за деякими нормами)) та I (від 85% до 100%) групі інвалідності. Відповідно особи, в тому числі і ветерани війни, яким встановлено I або II групу інвалідності, за умови необхідного страхового стажу мають право на призначення пенсії по інвалідності. Особи, у яких відсутній страховий стаж для призначення пенсії по інвалідності мають право на державну соціальну допомогу відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю».

5. Дискусійним є запровадження нової додаткової умови – наявність визначеного ступеню втрати професійної працездатності (у відсотках), для отримання передбаченої проектом допомоги особами, які визначені учасниками бойових дій та особами з інвалідністю внаслідок війни (згідно з нормами п.п. 19-25 ч. 1 ст. 6 та п.п. 11-16 ч. 2 ст. 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»), тобто, саме тими особами, які захищають країну від збройної агресії Російської Федерації – Захисників та Захисниць України. При цьому, залишається незрозумілим, про яку саме професійну придатність йдеться: за якою конкретно посадою, професією, зайняттям тощо.

6. Базою для розрахунку розміру державної соціальної допомоги у проекті визначено середньомісячну заробітну плату в Україні за попередній календарний рік, порядок обчислення якої *встановлюватиметься Кабінетом Міністрів України*, у зв'язку з чим, вбачається неможливим порівняти розміри нової соціальної гарантії з розмірами пенсій або інших діючих соціальних виплат. Тобто, крім того, що пропонується порядок обчислення розміру допомоги має ознаки юридичної невизначеності, такий підхід не дає можливості повною мірою оцінити співрозмірність і ефективність запровадження пропозицій проекту та досягнення очікуваних наслідків, якими, як зазначено у п. 6 пояснювальної

записки до нього, має стати «підвищення рівня соціального захисту та економічної самостійності ветеранів війни, зменшення правової невизначеності щодо співвідношення різних видів пенсійних і соціальних виплат».

Так само несе ризик юридичної невизначеності використання у проекті поняття «суттєва втрата функціональності» без визначення його змісту та критеріїв, за якими така втрата визнається «суттєвою».

7. Статтею 2 проекту передбачено, що «виплата державної соціальної допомоги відповідно до цього Закону здійснюється за умови припинення виплати пенсії, державної соціальної допомоги або іншої соціальної виплати, якщо такі виплати призначені *особі з тих самих правових підстав*, що й державна соціальна допомога, передбачена цим Законом, крім випадків, коли така допомога виплачується за рахунок коштів репарацій, компенсацій, конфіскованих активів або інших стягнень з Російської Федерації чи пов'язаних з нею осіб». У цьому зв'язку, слід зауважити таке.

7.1. У статті слід уточнити, які саме «правові підстави» визнаються однаковими («такими самими») для виплати «державної соціальної допомоги відповідно до цього Закону» та «пенсії, державної соціальної допомоги або іншої соціальної виплати», виплати яких мають припинитися для призначення «державної соціальної допомоги відповідно до цього Закону», оскільки така невизначеність створює можливість для неоднозначного тлумачення відповідного припису.

7.2. Зауважимо, що належна реалізація відповідних положень проекту у частині «припинення виплати пенсії, державної соціальної допомоги або іншої соціальної виплати» вимагає внесення змін, зокрема, до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», оскільки згідно з його преамбулою «зміна умов і норм загальнообов'язкового державного пенсійного страхування здійснюється виключно шляхом внесення змін до цього Закону». Зазначимо, що без таких змін у разі отримання ветераном державної соціальної допомоги після досягнення пенсійного віку/встановлення інвалідності він матиме право і на відповідну пенсію, тобто, отримуватиме дві виплати, оскільки проектом не передбачені відповідні положення щодо врегулювання питання вибору виду виплати у такій ситуації для уникнення їх дублювання.

7.3. У цій статті проекту застосовано різні підходи до виплати державної соціальної допомоги ветеранам війни за кошти державного бюджету (*за умови припинення виплати пенсії, державної соціальної допомоги або іншої соціальної виплати*) та за кошти репарацій (*де така умова виключена*), що призведе до неоднозначного і недостатньо обґрунтованого застосування положень законодавства стосовно порядку виплати одного й того ж виду допомоги, але з різних джерел фінансування.

8. Частиною 2 ст. 6 проекту визначається, що «державна соціальна допомога може виплачуватися за довіреністю, порядок оформлення і строк дії якої визначаються законом». Зазначаємо, що порядок оформлення, форма та строк довіреності визначені у Цивільному кодексі України (далі – ЦК), зокрема у його статтях 244-250.

Також зазначимо, що положення не узгоджується з ч. 1 ст. 247 ЦК, якою встановлено, що «строк довіреності встановлюється у довіреності. Якщо строк довіреності не встановлений, вона зберігає чинність до припинення її дії».

9. Статтею 12 проекту пропонується визначити порядок виплати недоотриманої державної соціальної допомоги у зв'язку зі смертю ветерана війни. Зокрема, передбачається, що «сума державної соціальної допомоги, що належала ветерану війни із суттєвою втратою функціональності внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації і залишилася недоотриманою у зв'язку з його смертю, *виплачується – по місяць смерті включно членам його сім'ї*, які проживали разом з ним на день його смерті, у тому числі непрацездатним членам сім'ї, які знаходилися на його утриманні, незалежно від того, проживали вони разом з померлим ветераном війни чи не проживали».

Члени сім'ї, зазначені в частині першій цієї статті, повинні звернутися за виплатою суми державної соціальної допомоги померлого ветерана війни із суттєвою втратою функціональності внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації *протягом шести місяців з дня відкриття спадщини*.

У разі звернення кількох членів сім'ї, які мають право на отримання суми державної соціальної допомоги, зазначеної у частині першій цієї статті, належна їм відповідно до цієї статті сума державної соціальної допомоги ділиться між ними порівну ...».

З цього приводу зазначимо таке.

9.1. Насамперед, слід звернути увагу, що відносини у сфері соціальних виплат, не одержаних особою за життя, вже врегульовані ст. 1227 ЦК. Відповідно до цієї статті «суми заробітної плати, пенсії, стипендії, аліментів, допомог у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, відшкодувань у зв'язку з каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, інших соціальних виплат, які належали спадкодавцеві, але не були ним одержані за життя, *передаються членам його сім'ї*, а у разі їх відсутності – входять до складу спадщини». Враховуючи зазначене вище, на нашу думку, у проекті щодо вказаного питання доцільніше передбачити відсилочну норму до ЦК.

Крім того, формулювання – «виплачується – по місяць смерті» – не узгоджується із вказаною ст. 1227 ЦК, яка чітко визначає, що виплати повинні бути нараховані спадкодавцеві за життя та ним неотримані. У цьому контексті, вважаємо за доцільне звернути увагу на постанову Верховного Суду від 27.01.2023 у справі № 641/1368/19, в якій «Верховний Суд зазначає, що стаття 1227 ЦК України регулює питання спадкування сум соціальних виплат, право на одержання яких виникло у спадкодавця за життя, але не було ним реалізоване».

За своєю правовою природою право на одержання заробітної плати, пенсії та інших подібних виплат є особистим, оскільки виникає у чітко визначеної особи і має на меті саме її матеріальне забезпечення. Тому зі смертю одержувача цих коштів правовідносини щодо їх сплати, безумовно, припиняються. Таким чином, ця стаття стосується тих платежів, право на які виникло за життя спадкодавця. При вирішенні спорів про право на спадщину на належні спадкодавцю за життя суми заробітної плати, пенсії, стипендії, аліментів, допомоги у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, відшкодувань у зв'язку із каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, інших соціальних виплат, визначальним є те, чи були такі виплати нараховані спадкодавцеві за життя, оскільки лише за умови, що такі суми були нараховані за життя, проте не отримані спадкодавцем, вони можуть увійти до складу спадщини»¹.

9.2. Особами, які можуть отримати соціальну допомогу, у ч. 1 ст. 12 проекту визначаються, *«у тому числі непрацездатні члени сім'ї, які знаходилися на його утриманні, незалежно від того, проживали вони разом з померлим ветераном війни чи не проживали»*. Однак слід зазначити, що у ст. 1227 ЦК уже встановлено загальне правило, що соціальні виплати передаються членам сім'ї спадкодавця, тобто, фактично встановлено *переважне право* членів сім'ї померлого перед іншими особами.

9.3. Положенням ч. 2 ст. 12 проекту пропонується встановлення шестимісячного строку для звернення членів сім'ї за отриманням недоодержаної суми державної соціальної допомоги, який пов'язується з днем відкриття спадщини.

Водночас звертаємо увагу, що відповідно до ст. 1227 ЦК *передача* членам сім'ї сум соціальних виплат, які належали особі, але не були нею одержані за життя, має особливу правову природу, оскільки виплачуються безпосередньо членам родини поза спадковою справою. При цьому, право на отримання цих сум виникає у членів сім'ї спадкодавця в день його смерті без необхідності оформлення права на спадщину та дотримання строків, установлених законом для прийняття спадщини.

За таких обставин використання у запропонованій нормі категорії «день відкриття спадщини» та встановлення шестимісячного строку звернення за отриманням недоодержаних сум державної соціальної допомоги, який фактично кореспондує строку для прийняття спадщини, не виглядає достатньо обґрунтованим та не повною мірою узгоджується з правовою природою відповідних правовідносин, визначеною ст. 1227 ЦК. У зв'язку з цим, зазначене положення потребує додаткового обґрунтування та уточнення.

9.4. Викликає сумнів положення ч. 3 цієї статті, відповідно до якої у разі звернення кількох членів сім'ї належна сума державної соціальної допомоги розподіляється між ними порівну. На нашу думку, такий підхід не враховує

¹ Постанова Верховного Суду від 27 січня 2023 року у справі № 641/1368/19.URL: https://protocol.ua/ua/postanova_ktss_vp_vid_27_01_2023_roku_u_spravi_641_1368_19_1/.(дата звернення: 15.06.2026).

можливих відмінностей у правовому статусі відповідних осіб, зокрема, наявності серед них непрацевдатних утриманців, що може поставити таких осіб у однакове становище з іншими членами сім'ї незалежно від ступеня їх матеріальної залежності від померлого (наприклад, перебування на утриманні померлого; сімейний стан; наявність неповнолітніх дітей). Тому запропоноване положення також потребує відповідного уточнення.

10. У ст. 13 проекту джерелами фінансування державної соціальної допомоги запропоновано визначити кошти міжнародних фінансових організацій, інших кредиторів та інвесторів, міжнародної технічної та/або поворотної чи безповоротної фінансової допомоги. Проте конкретного механізму виплати допомоги за рахунок таких коштів у проекті не вказано.

Це зауваження також стосується і такого джерела фінансування державної соціальної допомоги як репарації або інші стягнення з Російської Федерації.

11. Стаття 15 проекту, якою визначається порядок повернення надміру виплачених сум державної соціальної допомоги та відрахування з державної соціальної допомог, викликає такі зауваження.

11.1. Частина 1 ст. 15 проекту передбачає повернення коштів у разі «інших зловживань з боку одержувача». При цьому, проект не визначає змісту поняття «інші зловживання», що не відповідає принципу правової визначеності.

11.2. Відповідно до ч.ч. 3 та 4 цієї статті рішення про утримання надміру виплачених сум державної соціальної допомоги приймається органом, що здійснює її призначення та виплату. Фактично зазначений орган наділяється повноваженнями самостійно встановлювати наявність підстав для повернення надміру виплачених сум, визначати їх розмір та приймати рішення про їх утримання з подальших виплат. При цьому, проект не містить належних процедурних гарантій захисту прав одержувача допомоги, зокрема, щодо можливості подання заперечень стосовно прийнятого рішення, порядку їх розгляду, а також наслідків оскарження такого рішення, що може негативно позначитися на забезпеченні належного захисту прав ветеранів війни із суттєвою втратою функціональності внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації.

11.3. Частиною 6 ст. 15 проекту передбачається, що «надміру виплачені суми державної соціальної допомоги, що виникли внаслідок помилки органу, який призначає або виплачує державну соціальну допомогу, технічної помилки Єдиної інформаційної системи соціальної сфери, Єдиного державного реєстру ветеранів війни, іншого державного електронного інформаційного ресурсу або внаслідок несвоєчасного обміну відомостями між суб'єктами інформаційної взаємодії, не підлягають поверненню ветераном війни з із суттєвою втратою функціональності внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації, крім випадків, коли буде встановлено, що ветеран війни із суттєвою втратою функціональності внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації *знав або повинен був знати про відсутність у нього права на отримання таких сум та не повідомив про це орган, що призначає і виплачує*

державну соціальну допомогу». Проте ч. 1 ст. 1215 ЦК встановлено, що «не підлягають поверненню безпідставно набуті: 1) заробітна плата і платежі, що прирівнюються до неї, пенсії, допомоги, стипендії, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю, аліменти та інші грошові суми, надані фізичній особі як засіб до існування, якщо їх виплата проведена фізичною або юридичною особою добровільно, за відсутності рахункової помилки з її боку *і недобросовісності з боку набувача ...*».

Відповідно, звертаємо увагу, що ЦК використовує поняття «недобросовісність набувача», тоді як проект пропонує іншу конструкцію – «знав або повинен був знати», зміст якої не розкриваються. У зв'язку з цим, вважаємо за доцільне узгодити відповідні положення проекту зі ст. 1215 ЦК.

11.4. Згідно з ч. 4 статті передбачається, що у разі здійснення відрахувань надміру виплачених сум державної соціальної допомоги за ветераном війни має зберігатися не менш як 50 відсотків належного йому щомісячного розміру такої допомоги. Водночас ч. 7 цієї статті встановлює, що «відрахування з державної соціальної допомоги за виконавчими документами здійснюються у випадках, порядку та розмірах, визначених Законом України «Про виконавче провадження», з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом». Також у змінах, які пропонуються проектом до ст. 72 Закону України «Про виконавче провадження», передбачається, що на державну соціальну допомогу ветеранам війни із суттєвою втратою функціональності внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації, призначену відповідно до Закону України «Про соціальну підтримку ветеранів війни із суттєвою втратою функціональності внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації», стягнення може бути звернено *виключно за рішеннями про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також відшкодування шкоди у зв'язку із втратою годувальника*. Однак із запропонованої редакції не є зрозумілим, чи поширюється гарантія щодо збереження не менш як 50 відсотків розміру державної соціальної допомоги *на випадки звернення стягнення за виконавчими документами*, що може призвести до неоднозначного тлумачення відповідного припису. .

12. Згідно зі ст. 17 проекту «дія чи бездіяльність органів, які здійснюють призначення та виплату державної соціальної допомоги, можуть бути оскаржені в адміністративному порядку відповідно до Закону України «Про адміністративну процедуру» та/або до адміністративного суду»».

Із запропонованої редакції може скластися враження, що всі спори, які виникатимуть у зв'язку із застосуванням цього Закону, підлягають розгляду в порядку адміністративного судочинства. Водночас окремі правовідносини, врегульовані проектом, за своєю правовою природою можуть бути предметом розгляду в порядку цивільного судочинства, зокрема, спори щодо спадкування недоотриманих сум державної соціальної допомоги, представництва за довіреністю, а також окремі спори майнового характеру. У зв'язку з цим, положення статті потребують уточнення.

13. Проектом пропонується внести зміни до ст. 32 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» про встановлення експертною командою з оцінювання повсякденного функціонування ступеню втрати професійної працездатності особам, яким одночасно встановлюється або переглядається інвалідність внаслідок захисту Батьківщини від збройної агресії Російської Федерації.

Проте зазначене питання не є предметом регулювання цього Закону. Комплексна оцінка обмежень повсякденного функціонування та оцінювання повсякденного функціонування передбачені ст. 69¹ Основ законодавства України про охорону здоров'я.

14. У проекті вживається термін «підприємство» (ч. 2 ст. 11, ч. 8 ст. 15). Однак зазначимо, що 28.02.2025 набрав чинності Закон України «Про особливості регулювання діяльності юридичних осіб окремих організаційно-правових форм у перехідний період та об'єднань юридичних осіб», згідно з п. 1 ст. 13 якого «створення юридичних осіб в організаційно-правових формах державного підприємства (державного комерційного підприємства, державного некомерційного підприємства, казенного підприємства), комунального підприємства (комунального комерційного підприємства, комунального некомерційного підприємства), спільного комунального підприємства, приватного підприємства, іноземного підприємства, дочірнього підприємства, підприємства об'єднання громадян (релігійної організації, профспілки), підприємства споживчої кооперації забороняється», а згідно з ч. 1 його ст. 14 «протягом шести місяців з дня введення в дію цього Закону учасники (засновники) підприємства, уповноважений суб'єкт управління об'єктами державної власності приймають рішення про припинення підприємства (крім державних некомерційних підприємств), єдиним учасником (засновником) якого є держава, крім підприємств, щодо яких відкрито провадження у справі про банкрутство. Уповноважений орган місцевого самоврядування може прийняти рішення про припинення підприємства, єдиним учасником (засновником) якого є територіальна громада (територіальні громади)». У зв'язку з цим, пропонуємо узгодити зазначені положення проекту з відповідними положеннями Закону України «Про особливості регулювання діяльності юридичних осіб окремих організаційно-правових форм у перехідний період та об'єднань юридичних осіб».

15. Згідно з пояснювальною запискою до проекту (п. 5) його «реалізація не потребуватиме додаткових видатків з Державного бюджету України понад обсяги видатків, що вже передбачаються або плануються на пенсійне забезпечення, державну соціальну допомогу та інші соціальні виплати особам, які отримали ушкодження здоров'я внаслідок захисту Батьківщини».

Проте, з огляду на запропоновані у проекті показники для розрахунку розміру державної соціальної допомоги у відсотковому співвідношенні до середньомісячної заробітної плати, розмір такої допомоги може бути більшим за розміри соціальних виплат, що виплачуються сьогодні.

У зв'язку з цим, звертаємо увагу на необхідність дотримання вимог ст. 91 Регламенту Верховної Ради України та ст. 27 Бюджетного кодексу України щодо надання належного фінансово-економічного обґрунтування проекту. Крім цього, згідно з вимогами вказаних статей Регламенту Верховної Ради України та Бюджетного кодексу України у разі, якщо внесення проекту призведе до зміни показників бюджету, які передбачають збільшення витрат бюджету, до нього мають подаватися пропозиції змін до законодавчих актів щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення його збалансованості.

Перший заступник
керівника Головного управління

С. Гудзинський

Вик.: С. Бортнік, Л. Демчук, О. Куціпак, О. Гончаренко

